

دکتر رابرت ای. پترسون، روح القدس و اتحاد با مسیح، جلسه ۱۸، اتحاد با مسیح در دیدگاه پولس تساویر و مضامین، ازدواج، لباس جدید، پر شدن و سکونت

رابرت پترسون و تد هیلدبرانت © ۲۰۲۴

این دکتر رابرت پترسون و آموزه‌های او در مورد روح القدس و اتحاد با مسیح است. این جلسه ۱۸ است، اتحاد با مسیح در نوشته‌های پولس، تصویر و مضامین، ازدواج، لباس جدید، پر شدن و سکونت.

ما به مطالعه خود در مورد اتحاد با مسیح در نوشته‌های پولس ادامه می‌دهیم و تساویر او از اتحاد را بررسی می‌کنیم.

ما به پایان تصویر ازدواج رسیده‌ایم. همانطور که دیدیم، پولس در سه متن، تصویر صمیمانه‌ای از اتحاد با مسیح به عنوان ازدواج را به کلیسا هدیه می‌دهد. در اینجا به چند نتیجه‌گیری می‌پردازیم.

تعریف. پولس در افسسیان ۵:۲۲ تا ۳۲، به صراحت اتحاد با مسیح را در قالب ازدواج مسیحیان، یعنی ازدواج مسیح و مؤمنان، مطرح می‌کند. در اول قرن‌تین ۱:۱۵، بخشید، آیات ۱۵ تا ۱۷، او همچنین از رابطه بین مسیح و کلیسا به عنوان ازدواج روحانی سخن می‌گوید.

آن که به خداوند می‌پیوندد، با او یک روح می‌شود) «اول قرن‌تین ۶:۱۷ (ازدواج بین مسیح داماد و عروس» یعنی کلیسای او، تمایز بین آنها را از بین نمی‌برد. این دو عمیقاً به هم پیوسته‌اند، اما استعاره ازدواج، این دو را با هم اشتباه نمی‌گیرد، برخلاف اشکال عرفان که در آنها پیروان ظاهراً در الوهیت جذب می‌شوند.

صمیمیت. این صمیمی‌ترین تصویر پولس از اتحاد با مسیح است، تصویری از نزدیکترین رابطه انسانی، ازدواج، و اتحاد جنسی بین زن و شوهر. در صمیمی‌ترین بخش خود، او بر بدن انسان و روابط جنسی تمرکز می‌کند، اول قرن‌تین ۶:۱۶.

مؤمنان از طریق ازدواج از نظر معنوی به مسیح می‌پیوندند. کمپبل کاربردهای خوبی را مطرح می‌کند. استعاره ازدواج با مسیح، «زیربنای محدودیت‌های اخلاقی مربوط به فساد جنسی را تشکیل می‌دهد، بی‌وفایی معنوی را ممنوع می‌کند و مستلزم تسلیم کلیسا در برابر شوهرش است».

روح القدس. نحوه برخورد پولس با ازدواج ایمانداران با مسیح در اول قرن‌تین ۶ احتمالاً به روح القدس اشاره دارد، «آن که به خداوند پیوسته است، با او یک روح می‌شود»، آیه ۱۷. قیست از عدم امکان پیوند جنسی بین یک مسیحی و یک فاحشه سخن می‌گوید، نقل قول، زیرا بدن ایماندار از قبل متعلق به خداوند است، که از طریق رستاخیز او، بدن شخص توسط روح او به عضویت مسیح درآمده است.

چنین اتحادی غیرقابل تصور است. فیض. ما نباید جایگاه فیض خدا را در استعاره ازدواج برای اتحاد با مسیح از دست بدهیم.

اوست که مقدمات ازدواج را فراهم می‌کند. عیسی ابتکار عمل را به دست می‌گیرد و رابطه را حفظ می‌کند. عروس او، کلیسا، مورد محبت و دریافت‌کننده مراقبت اوست.

مسیح، نقل قول از من، خود نجات‌دهنده‌ی جسم است، افسسیان ۲۳:۵، ترجمه‌ی من، که عروس خود را دوست دارد و خود را برای او به مرگ می‌سپارد، آیه‌ی ۲۵. او در تأمین و مراقبت از او سخاوتمند است، آیه‌ی همه اینها لطف شگفت‌انگیز مسیح را که به عروسش نشان داده است، برجسته می‌کند. ۲۹.

کلیسا عشق مسیح را به دست نمی‌آورد. او کاملاً از پیشرفت‌های معشوقش در جهت خود - وفاداری و اطاعت از مسیح، شوهر ما - بهره‌مند می‌شود.

پولس به عنوان پدری سخن می‌گوید که قرن‌تین را به یک شوهر، یعنی مسیح، نامزد کرد، دوم قرن‌تین ۱۱:۲. پولس قصد دارد قرن‌تین را در پاکدامنی به عیسی در زمان ظهور دوباره‌اش معرفی کند. پولس نمی‌خواهد خوانندگانش از فداکاری خالص به مسیح گمراه شوند، نقل قول نزدیک، آیه ۳. ما نیز باید در برابر شهادت و تلاش‌های آنها برای اغوا کردن ما به زنا‌ی معنوی مراقب باشیم. علاوه بر این، همانطور که عروس در پیوندهای زناشویی مطیع شوهر مهربان خود است، کلیسا نیز مطیع مسیح، شوهر مهربان خود، است. افسسیان ۲۳:۵، ۲۴.

سخنان کمپبل به طور مناسبی خلاصه ما از ایده‌های ازدواج پولس در مورد اتحاد را به پایان می‌رساند، نقل قول، پیوستن استعاری زن و شوهر و تبدیل شدن آنها به یک تن، نشان دهنده اتحاد عمیقی بین مسیح و کلیسا است. این استعاره شخصی است و دلالت بر پیوند صمیمیتی دارد که فراتر از سایر استعاره‌هایی است که پولس در به تصویر کشیدن اتحاد با مسیح استفاده می‌کند، نقل قول نزدیک، و البته این از کتاب کمپبل *پولس و اتحاد با مسیح، گرفته شده است*. تصویر کمتر شناخته شده‌ای که در دو متن ظاهر می‌شود، تصویر لباس نو است.

در دو متن، پولس مستقیماً از اتحاد با مسیح صحبت می‌کند، به این صورت که ایمانداران مسیح را مانند لباس نو می‌پوشند، رومیان ۱۴:۱۳، رومیان ۲۷:۳. دو متن مستقیماً از استعاره لباس پوشیدن برای اشاره به اتحاد با مسیح استفاده می‌کنند. پولس هم از وجه خبری و هم از وجه امری استفاده می‌کند.

اول، نقل قول خبری، هر که در مسیح تعمید یافت، مسیح را پوشید، نقل قول نزدیک، غلاطیان ۳:۲۷. ایمانداران خود را با مسیح پوشیده‌اند، با او متحد شده‌اند، و این زیر تصویر تعمید مسیحی است. پولس همچنین از فعل امری استفاده می‌کند، که نقل قول می‌کند، خداوند عیسی مسیح را بپوش و برای ارضای خواسته‌های نفس هیچ تدارکی نبیند، همانطور که در نقل قول نزدیک در رومیان ۱۳ و ۱۴ آمده است.

پولس خوانندگان را تشویق می‌کند که برای مسیح زندگی کنند و همانطور که او زندگی کرد، زندگی کنند. ما یک بار برای همیشه مسیح را به تن می‌کنیم، همانطور که در غسل تعمید نمادین شده است، اما ما این تغییر لباس را تا آخر عمر خود ادامه می‌دهیم. دو نوع متن دیگر به طور غیرمستقیم به اتحاد با مسیح مربوط می‌شوند.

یک نوع متن از مؤمنانی صحبت می‌کند که لباس می‌پوشند تا سبک زندگی جدید مسیحی را نشان دهند. افسسیان ۴:۲۱ تا ۲۴، کولسیان ۳:۹ تا ۱۴. آنها باید روش‌های قدیمی را کنار بگذارند و ویژگی‌های جدید تقدس، شفقت و صبر را بیوشند.

نوع دیگری از متون که به طور غیرمستقیم به اتحاد با مسیح مربوط می‌شوند، از زبان تغییر لباس برای اشاره به تغییر آخرالزمانی که مؤمنان تجربه خواهند کرد، استفاده می‌کنند. اول قرن‌تین ۱۵:۵۳، ۵۴. دوم قرن‌تین تا ۴. این متون بر آنچه خدا برای مسیحیان هنگام بازگشت مسیح انجام خواهد داد، تمرکز دارند ۵:۲.

او آنها را با جاودانگی و حیات جاودان خواهد پوشاند. یعنی، خدا آنها را دگرگون خواهد کرد و آنها را با بدن‌های رستخیز یافته برای زندگی ابدی در زمین جدید مجهز خواهد کرد. روش دیگری که پولس در مورد اتحاد با مسیح صحبت می‌کند، این زبان مرموز است که می‌ترسم ما اغلب از آن اجتناب می‌کنیم، جایی که او می‌گوید ما مؤمنان از تمام کمال پر شده‌ایم.

پولس چهار بار با عبارات والا از کلیسا به عنوان کمال مسیح یا خدا یا به عنوان پر شده در مسیح یا خدا صحبت می‌کند. این عبارات دو بار به صراحت و دو بار به طور ضمنی به اتحاد با مسیح مربوط می‌شوند. افسسیان ۱:۲۲ و ۲۳.

همه چیز را زیر پای او نهاد و او را سر همه چیز به کلیسا داد، که بدن اوست، یعنی پری او که همه چیز را در همه پر می‌کند. افسسیان ۱:۲۲، ۲۳. افسسیان ۳، ۱۹.

هدف این است که محبت مسیح را که فراتر از معرفت است، بشناسید تا از تمامی کمال خدا پر شوید. افسسیان ۳:۱۹. افسسیان ۴:۱۳.

یک بیانیه هدف دیگر. تا زمانی که همه ما به وحدت ایمان و شناخت پسر خدا دست یابیم تا به بلوغ انسانی برسیم و به اندازه قامت کامل مسیح برسیم. افسسیان ۴:۱۳.

و در آخر، کولسیان ۲:۹ و ۱۰. در او، یعنی مسیح، تمامی کمال الوهیت از نظر جسمانی ساکن است. تمامی کمال الوهیت از نظر جسمانی ساکن است، و شما در او که سر همه ریاست‌ها و قدرت‌هاست، پر شده‌اید.

کولسیان ۲: ۹ و ۱۰. افسسیان ۱: ۲۲، ۲۳. خدا همه چیز را زیر پای او نهاد و سر همه چیز را به او داد تا به کلیسا که بدن اوست، یعنی پری او که همه چیز را در همه پر می‌کند، برسد.

مسیح به دو طریق به کلیسای خود کمال می‌بخشد: به عنوان یک مقام اعطا شده و به عنوان یک وظیفه که باید انجام شود. او به عنوان خداوند پیروز که همه چیز را با حضور قدرتمند خود پر می‌کند، تغییر مقام را به کلیسا اعطا می‌کند.

خداوند پیروز این کار را می‌کند. کلیسا از او پر می‌شود. کولسیان ۱۰:۲)

و این از قبل کمال اوست. افسسیان ۱:۲۲. در عین حال، مسیح کمال را به کلیسای خود به عنوان وظیفه‌ای برای انجام و هدفی برای دستیابی می‌دهد.

او دعا می‌کند که نقل قول افسسیان از تمامی کمال خدا پر شود. افسسیان ۳:۱۹. هدف پولس این است که کلیساهای دیگر به اندازه قامت کمال مسیح برسند.

افسسیان ۴:۱۳. خلاصه ابرایان از این متن. متن افسسیان ۱:۲۲، ۲۳ در مورد پری، شایسته نقل قول است.

خداوند مسیح را به عنوان سر همه چیز برای کلیسا قرار داده است. برتری او بر کیهان به نفع قومش تلقی می‌شود. گفته می‌شود که کلیسا بدن مسیح است.

این در مورد کیهان بیان نشده است. ها. همانطور که در فلسفه یونان بود، جالب است.

، بند پایانی در آیه ۲۳ نکته دیگری را مطرح می‌کند مبنی بر اینکه کلیسا، کمال مسیح است. در کولسیان اصطلاح کمال برای مسیح به کار رفته است. در اینجا در افسسیان، این اصطلاح به عنوان مرجع استفاده می‌شود و مرجع آن کلیسا است.

مسیح به عنوان سر همه چیز، با پر کردن جهان، حاکمیت مطلق خود را اعمال می‌کند. اما فقط کلیسا بدن اوست. و او بر آن حکومت می‌کند.

یعنی کلیسا را به شیوه‌ای خاص با روح، فیض و عطایای او پر می‌کند. این کمال اوست. من فقط می‌خواهم متون دیگری را بخوانم که در مورد این مضمون مسلماً مرموز و نادیده گرفته شده صحبت می‌کنند.

، افسسیان ۱۴:۳ تا ۱۹. از این رو، من در برابر پدری که هر خانواده‌ای در آسمان و زمین از او نام گرفته است، زانو می‌زنم. او بر اساس غنای جلال خود، به شما قدرت و نیرو می‌بخشد، به وسیله روح خود در وجود درونی‌تان.

، تا مسیح از طریق ایمان در قلب‌های شما ساکن شود. تا شما که در محبت ریشه دوانده و استوار شده‌اید، قدرت داشته باشید تا با همه مقدسین، پهنا و درازا و بلندی و ژرفای محبت خدا را که فراتر از معرفت است، درک کنید. تا از تمامی کمال خدا پر شوید.

این بیان ماست. و سپس افسسیان ۴:۱۱ تا ۱۶. و مسیح رستاخیز یافته، رسولان، انبیا، میشران، شبانان و معلمان را بخشید تا مقدسین را برای کار خدمت و ساختن بدن مسیح مجهز کنند تا زمانی که همه ما به وحدت ایمان و شناخت پسر خدا دست یابیم و به بلوغ انسانی برسیم و به اندازه قامت کامل مسیح برسیم.

، تا دیگر کودکانی نباشیم که با امواج به این سو و آن سو پرتاب می‌شویم و اسیر بادهای مختلف تعلیمات حیل‌های انسانی، نیرنگ‌ها و نقشه‌های فریبنده، نمی‌شویم. بلکه با گفتن حقیقت در عشق، باید از هر نظر برای او رشد کنیم، به سوی او که سر است، به سوی مسیح، که از او تمام بدن به وسیله هر مفصلی که مجهز به آن است، به هم پیوسته و به هم پیوسته است، وقتی هر عضو به درستی کار می‌کند، بدن را رشد می‌دهد تا خود را در عشق بنا کند. و یک متن دیگر.

قبل از اینکه نکات اصلی که رسول از طریق این تصویر بیان می‌کند را خلاصه کنم، می‌خواهم به این موارد بپردازم. این ایده که مسیحیان از تمام کمال خدا یا تمام کمال مسیح پر شده‌اند. کولسیان ۲:۹ و ۱۰. کمال الوهیت در عیسی را با کمالی که او به قوم خود می‌دهد ترکیب می‌کند تا آنها در او کافی باشند، نه اینکه کمبود داشته باشند.

زیرا در مسیح، تمام کمال الوهیت از نظر جسمی ساکن است، و شما در او که سر همه ریاست‌ها و قدرت‌هاست، پر شده‌اید. نتیجه‌گیری. این مضمون باشکوه با سه تمایز روشن می‌شود.

اول، ما کمال مسیح را از کمال کلیسای او متمایز می‌کنیم. تمام کمال الوهیت در مسیح تجسم یافته است. مسیح.

، او کمال خدای مجسم است. همانطور که خداوند مصلوب و قیام کرده، به دست راست خدا بالا برده شده همه چیز را در همه چیز پر می‌کند. افسسیان ۱:۲۳

مسیح انسانی الهی، از پری خود، به کلیسا پری می‌بخشد. نقل قول، در او تمامی پری الوهیت از نظر جسمی ساکن است و شما در او پر شده‌اید. نقل قول را ببینید از کولسیان ۲:۹ و ۱۰. همانطور که خواندیم

دوم، ما ابتدا کمال مسیح را از کمالی که ما به عنوان اعضای کلیسای او در او داریم، متمایز می‌کنیم. دوم، کمال کلیسا را به عنوان جایگاهی که از قبل داده شده است، همانطور که در حالت اخباری، اگر بخواهید، و وظیفه‌ای که هنوز باید به آن دست یافت یا همانطور که در حالت امری است، متمایز می‌کنیم. مسیح به کلیسای خود کمال را هم به عنوان جایگاهی اعطا شده و هم به عنوان وظیفه‌ای که باید انجام شود، می‌دهد.

او به عنوان خداوندی که همه چیز را با حضور قدرتمند خود پر می‌کند، به کلیسا جایگاه کمال را می‌بخشد. کلیسا در او پر شده است (کولسیان ۱۰:۲)، و کلیسا کمال اوست (افسسیان ۲۲:۱).

اینها آن جایگاه‌های ارتباطی هستند که قبلاً به آنها دست یافته‌ایم. این برای ما یک هدف نیست، بلکه بخشی از هویت ماست. ما بخشی از کمال او در کلیسا هستیم.

با این وجود، در عین حال، مسیح به کلیسای خود کمال را به عنوان وظیفه‌ای برای انجام دادن و هدفی برای رسیدن به آن می‌دهد. پولس دعا می‌کند که افسسیان تا کمال خدا پر شوند. افسسیان ۱۹:۳

هدف پولس این است که کلیسا به اندازه قامت پری مسیح برسد. افسسیان ۴:۱۳. همانطور که قبلاً اشاره کردیم، تمایزی که هنوز در پولس وجود ندارد، روش او برای بیان این است که زندگی مسیحی یک برنامه خودیاری نیست.

این مبتنی بر اعمال رستگاری بخش عظیم خداوند، امر ضروری، دستورالعمل‌هایی برای زندگی به شیوه‌ای است، که خدا از ما می‌خواهد. این مبتنی بر گزاره‌های خبری از آنچه خدا برای ما در پسرش انجام داده است می‌باشد. از سوی دیگر، گزاره‌های خبری از اعمال عظیم خدا که قبلاً برای ما انجام شده‌اند، به خودی خود هدف نیستند، بلکه خداوند امر خبری را برای استنباط امر ضروری ارائه می‌دهد.

او به ما می‌گوید که برای ما چه کاری انجام داده است تا ما و زندگی ما را به دست آورد تا بتوانیم با تمام وجود، برای او زندگی کنیم. بنابراین، افعال خبری و امری در کنار هم قرار می‌گیرند، و این مفهوم از اصطلاحات، البته از دستور زبان یونانی گرفته شده و سپس در الهیات در زندگی مسیحی به کار رفته است. افعال خبری و امری در سراسر رساله‌های پولس دیده می‌شود.

بنابراین، به طور کلی، رومیان ۱ تا ۱۱ با ضمیر اخباری صحبت می‌کنند، رومیان ۱۲ تا ۱۶ با ضمیر امری. افسسیان ۱ تا ۳ با ضمیر اخباری، افسسیان ۴ تا ۶ با ضمیر امری و غیره. این روشی است که او کار می‌کند. بسیار صحیح و دلگرم‌کننده است.

سوم، با بحث در مورد کمال و پر شدن از کمال مسیح، ما بین «از پیش» و «نه هنوز» تمایز قائل می‌شویم. ما مؤمنان، در مسیح، از قبل، از مقام کمال الهی برخورداریم، افسسیان ۱:۲۳، کولسیان ۲:۱۰، و از عشق خدا مطمئن هستیم. ما هنوز به سبک زندگی مطابق با این مقام والا دست نیافته‌ایم.

شوخی نمی‌کنم. واو. خب، این یه آموزش فروتنانه‌ست.

ما همین الان هم به مقام کمال الهی رسیده‌ایم. واقعاً؟ بله، در وجه اشاری، در نقشه خدا، و حتی در عمل خدا. در مسیح و در پیوستن ما به مسیح. اما این پایان کار نیست.

کار خدا با ما هنوز تمام نشده است. او به ما روح می‌بخشد تا این را به حقیقت تبدیل کنیم، ما را به پسرش پیوند دهد، و همچنین ما را توانمند سازد تا برای پسرش زندگی کنیم. ما هنوز سبک زندگی کاملاً مطابق با این مقام والا نداشته‌ایم.

بنابراین، آموزه‌های او در مورد کمال مسیح و سپس در مسیح برای کلیسا، کلیسا را برانگیخته می‌کند تا در پی تقدس و عشق، هوشیار باشد. یک ایده بسیار مهم پولس که بارها و بارها با آن مواجه شده‌ایم، مفهوم ساکن شدن «است. و زمان آن رسیده است که این آموزه را برای خود در یک قطب نمای مختصر خلاصه» کنیم و آموزه‌های پولس در مورد «ساکن شدن» را گرد هم آوریم.

روح القدس به طرز نجات بخشی، قوم خدا را با مسیح متحد می‌کند و در آنها و با آنها در رابطه ای خاص ساکن می‌شود. من حداقل ۱۶ مکان را می‌شناسم که پولس در آنها ساکن شدن در خود را تعلیم می‌دهد. رومیان ۵:۵ رومیان ۸:۹-۱۱ اما اگر روح مسیح در شما باشد، اگرچه بدن به دلیل گناه مرده است، روح حیات به دلیل پارسایی، حیات است.

اگر روح او که عیسی را از مردگان برخیزانید در شما ساکن باشد، او که مسیح عیسی را از مردگان برخیزانید، به بدن‌های فانی شما نیز به وسیله روح خود که در شما ساکن است، حیات خواهد بخشید. اول قرن‌تین ۱۶:۳ اول قرن‌تین ۱۹:۶-۲۰ پس خدا را در بدن خود جلال دهید. اول قرن‌تین ۱۹:۶-۲۰ دوم قرن‌تین ۲۱:۱-۲۲ دوم قرن‌تین ۲۱:۱-۲۲ از دوم قرن‌تین ۱۶:۶ از دوم قرن‌تین ۲۱:۱-۲۲ دوم قرن‌تین ۱۳:۵ غلاطیان ۲:۲۰ غلاطیان ۱۳:۱۳-۱۴ غلاطیان ۴:۶ غلاطیان ۷:۴ غلاطیان ۸:۴ غلاطیان ۹:۵ غلاطیان ۱۰:۵ غلاطیان ۱۱:۵ از این رو، افسسیان و ۱۷، زانو می‌زنم در برابر پدر، تا مسیح از طریق ایمان در قلب‌های شما ساکن شود، تا شما که در ۱۴:۳ محبت ریشه دوانده و استوار شده‌اید و غیره، کولسیان ۱:۲۷، خدا به ایشان اختیار کرد تا آشکار سازد که در میان غیریهودیان، ثروت جلال این راز چقدر بزرگ است، که همان مسیح در شماست، امید جلال، کولسیان ۱:۲۷.

کولسیان ۱:۱۱، در اینجا یونانی و یهودی، ختنه شده و ختنه نشده، بربری، سکایی، برده یا آزاد وجود ندارد، بلکه مسیح همه و در همه است. کولسیان ۱:۱۱، اول تسالونیکیان ۴:۸، هر که این را نادیده بگیرد، انسان را نادیده نگرفته، بلکه خدا را نادیده گرفته است، خدایی که روح القدس خود را به شما می‌دهد، اول تسالونیکیان و در نهایت، دوم تیموتائوس ۱:۱۴، به وسیله روح القدس که در ما ساکن است، از امانت نیکویی که به ۴:۸ شما سپرده شده است، محافظت کنید، دوم تیموتائوس ۱:۱۴. اینها همه قسمت‌هایی از پولس هستند که از ساکن شدن در ما صحبت می‌کنند.

رسول از عبارات مختلفی برای به تصویر کشیدن واقعیت دلنشین تثلیث که در قوم خدا و با آنها، به عنوان افراد و به عنوان کلیسا، خانه می‌کند، استفاده می‌کند. معمولاً پولس از روح صحبت می‌کند. او می‌گوید روح در ما ساکن است یا به ما داده شده است، ما روح را داریم، روح را دریافت می‌کنیم و پدر روح را به قلب‌های ما فرستاده است.

شش بار، او «ساکن شدن» را به پسر نسبت می‌دهد. او می‌گوید مسیح در ماست، در ما زندگی می‌کند یا در قلب‌های ما ساکن است. رومیان ۸:۱۰، دوم قرن‌تین ۱۳:۵، غلاطیان ۲:۲۰، افسسیان ۱۷:۳، کولسیان ۱:۲۷، ۳:۱۱ و.

شش بار، پولس می‌گوید مسیح در ما ساکن است. رومیان ۸:۱۰، دوم قرن‌تین ۱۳:۵، غلاطیان ۲:۲۰، افسسیان ۱۷:۳، کولسیان ۱:۲۷، و کولسیان ۳:۱۱. دو بار، رسول «ساکن شدن» را با خدای پدر مرتبط می‌داند. او می‌گوید مؤمنان معبدی برای خدایی هستند که در میان ما ساکن است و مکانی برای سکونت پدر

هستند. دوم قرن‌تین ۶:۱۶، افسسیان ۲:۲۲. افسسیان ۲:۲۲، دوم قرن‌تین ۶:۱۶. صحیح است که به روح القدس به عنوان شخصیت الوهیت که در مقدسین ساکن است، جایگاه والایی داده شود.

اگر ۱۶ جا وجود داشته باشد که پولس از سکونت در وجود مسیحیان صحبت می‌کند، دو جا از پدر و شش جا از پسر صحبت می‌کنند، پس هشت جا از روح القدس صحبت می‌کنند. کتاب مقدس این کار را انجام می‌دهد زیرا روح القدس محرک اصلی در به کارگیری نجات، یا به عبارت دیگر، در اتحاد ما با مسیح است. اکثر متون، سکونت در وجود را به روح نسبت می‌دهند، اما محدود کردن سکونت در وجود به روح القدس نادرست است.

پدر، پسر و روح القدس در وجود مسیحیان ساکن هستند. این نباید ما را متعجب کند زیرا این موضوع در آموزه ارتدکس تثلیث که من خلاصه می‌کنم، نهفته است. یک خدا وجود دارد که از ازل در سه شخص، یا حالت، یا مرکز آگاهی، به عنوان پدر، پسر و روح القدس وجود داشته است.

این اشخاص هرگز ذاتاً از هم جدا نیستند، بلکه باید از هم متمایز شوند. سه شخص تثلیثی متقابلاً در یکدیگر ساکن هستند. عملکرد این سه شخص جدایی‌ناپذیر است.

وحدت ذات و جدایی‌ناپذیری عملکرد سه شخص، حتی اگر کتاب مقدس هرگز چنین چیزی نگفته باشد، باید ما را به این نتیجه می‌رساند که از طریق سیستماتیک، مؤمنان در تثلیث ساکن هستند. اما کتاب مقدس چنین می‌گوید. این نتیجه‌ی باورنکردنی اتحاد با مسیح، برای متکلمان لوتری و اصلاح‌شده در نسل پس از اصلاحات، یعنی حتی نسل پس از آن، جای تعجب نداشت.

ما آنها را متکلمان ارتدکس لوتری و ارتدکس اصلاح‌شده می‌نامیم. به ریچارد مولر گوش دهید، که در تعریف خود از اتحاد با مسیح برای ارتدکس‌های پس از اصلاحات، چه اصلاح‌شده و چه لوتری، «درون‌گرایی» را لحاظ می‌کند. این از ابزار ارزشمند او، «فرهنگ اصطلاحات الهیاتی لاتین و یونانی ریچارد ای مولر» گرفته شده است که عمدتاً از الهیات مدرسی پروتستان گرفته شده است، روش دیگری برای صحبت در مورد متکلمان ارتدکس لوتری و اصلاح‌شده، یعنی نسل دوم پس از لوتر و کالوین و زوینگلی که بر کار خود بنا نهادند و کار خود را بیش از اصلاح‌طلبان اصلی نظام‌مند کردند.

conjunctio، مولر نوشت که «بنابراین، ارتدکس‌ها، اتحاد عرفانی یا اتحاد با مسیح را به عنوان پیوند معنوی اتحاد خدای سه‌گانه با مؤمن در توجیه و پس از آن. این یک سکونت اساسی و spiritus . تعریف می‌کنند مؤثر از جانب فیض است.» یک بار دیگر. «بنابراین، ارتدکس‌ها اتحاد عرفانی را به عنوان پیوند معنوی خدای سه‌گانه، اتحاد خدای سه‌گانه با مؤمن در توجیه و پس از آن تعریف می‌کنند. این یک سکونت اساسی و مؤثر است.» از جانب فیض است.

به خدای سه‌گانه و سکونت در او توجه کنید. اتحاد با مسیح از طریق فیض و ایمان به انجیل به معنای سکونت تثلیث اقدس در اوست.

از ابتدا، خدا با قوم خود در باغ عدن، خیمه، معبد، تجسم مسیح، پسر خدا، و اکنون کلیسا ساکن بود. واقع، همانطور که حضور خدا خیمه و معبد را تعریف می‌کند، سکونت روح نیز کلیسا را تعریف می‌کند، که در هر کلیسای خاص جهانی است. در یک کلام، سکونت خدا است که یک کلیسا را کلیسا می‌کند.

به طرز شگفت‌انگیزی، او به صورت فردی در وجود هر مؤمنی ساکن است و به صورت جمعی در میان مؤمنان ساکن است، زیرا آنها برای پرستش او گرد هم می‌آیند. من قصد دارم با معرفی اتحاد با مسیح و داستان

کتاب مقدس، برای سخنرانی بعدی خود آماده شویم. اتحاد با مسیح تنها در صورتی به درستی درک می‌شود که در چارچوب وسیع داستان کتاب مقدس دیده شود.

نکات برجسته‌ی آن داستان از این قرار است. اتحاد و ابدیت گذشته. اتحاد و آفرینش

.اتحاد و سقوط. اتحاد و تجسم. اتحاد و کار مسیح

اتحاد و خلقت جدید. من فقط یک مرور کلی انجام خواهم داد تا ما را برای آنچه که قرار است اتفاق بیفتد آماده کند - اتحاد و گذشته ابدی

در دو متن، پولس تعلیم می‌دهد که خداوند قوم خود را برای نجات در مسیح برگزید. یعنی، از همان ابتدای برنامه‌ریزی خداوند برای نجات آنها، خداوند نه تنها قومی را برگزید تا متعلق به خود باشند، بلکه قصد داشت با پیوستن آنها به پسرش، آنها را نجات دهد. حال، در این خلاصه، خداوند مهربان از مراحل خاصی صرف نظر می‌کند.

،وقتی خدا قومی را انتخاب می‌کند، قصد دارد پسرش را نیز بفرستد، که کار نجات‌بخش او را انجام خواهد داد به خصوص مرگ و رستاخیز، که سپس روح را در پنتیکاست خواهد فرستاد، که سپس قوم خدا را با خداوند متحد خواهد کرد. بنابراین حتی در گذشته‌های ازلی، اتحاد با مسیح در ذهن خدا بود زیرا قومی برگزیده در ذهن او بودند، و سپس وسیله‌ای را برای رساندن قوم برگزیده‌اش، که آنها را به عنوان سقوط کرده می‌بیند، به سوی خود در رستگاری مقدر کرد. و این به معنای اتحاد با مسیح است.

اتحاد در خلقت، البته نقطه اوج، آفریده شدن ما به صورت خدا است، و در عهد جدید است که می‌آموزیم تصویر واقعی خدا، مسیح است. بنابراین، از همان ابتدا در خلقت، خدا ساختارهای لازم را برای پیوستن ما به پسرش در رستگاری، با خلق ما به صورت خود، یعنی به صورت واقعی، تصویر مسیح که قرار بود بیاید، آماده کرد. اتحاد و هبوط، هبوط شامل چیزهای زیادی می‌شود.

از نظر کتاب مقدس، محکومیت و فساد، اما از نظر اتحاد با مسیح، اگر بر سقوط تمرکز کنیم، محور اصلی جدایی ناشی از سقوط بین والدین اولیه ما و خدا است. کسانی که از همان ابتدای خلقت خود تا سقوط فقط خدا را می‌شناختند، اکنون خود را سرگردان، جدا از اتحاد و رفاقت با او، اگر بخواهید، می‌بینند. این اتحاد با مسیح است که از ازل برنامه‌ریزی شده و با ساخته شدن ما در تصویر تصویر واقعی، که تصویر خود مسیح پسر است، آماده شده است.

این اتحاد با مسیح است، که وسیله‌ی خدا برای رستگاری یا غلبه بر آن است، و این جدایی را از بین می‌برد تا ما دیگر از مسیح و خدا جدا نباشیم، بلکه به هم پیوسته باشیم. اتحاد و تجسم. از این منظر، تجسم پسر ابدی برای اتحاد با مسیح کاملاً ضروری است.

تا زمانی که پسر، خدا-انسان نشود، هیچ اتحادی با مسیح نمی‌تواند وجود داشته باشد. بنابراین، انسانیت خداوند ما، پلی بین خدا و ماست و این جای تعجب ندارد. در اول تیموتائوس ۲:۵، پولس می‌گوید که یک خدا و یک واسطه بین خدا و انسان، خدا و انسان‌ها وجود دارد.

،یک خدا و یک واسطه بین خدا و بشریت وجود دارد، انسان، مسیح عیسی. خداوند بر انسانیت پروردگار ما، که هم الهی و هم انسانی است، تأکید می‌کند تا تأکید کند که این انسانیت اوست که مسیری را فراهم می‌کند اگر بخواهید، برای روح تا از آن برای پیوستن ما به مسیح استفاده کند. ما به خدا، پسری که از قبل در آسمان تجسم یافته، نییوسته‌ایم.

ما به پسر مجسم پیوسته‌ایم، کسی که کار خود را بر روی زمین انجام داد و توسط روح القدس به آسمان صعود کرد، ما به او پیوسته‌ایم. مسیح باید کار خود را در مردن و برخاستن دوباره و حتی بیشتر، صعود و ریختن روح انجام می‌داد، به عنوان مثال، تا ما به او بپیوندیم. بنابراین نه تنها شخص او ضروری است، بلکه کار نجات‌بخش او نیز مهم است، زیرا این کار مسیح است که روح القدس هنگام پیوستن ما به منجی در اتحاد، برای ما اعمال می‌کند.

اتحاد و خلقت جدید اکنون در باززایی آغاز می‌شود زیرا عیسی زنده است. اگر به مسیح نپیوسته بودیم، دوباره متولد نمی‌شدیم. اگر خدا نمی‌شد، اگر روح القدس ما را به مسیح نمی‌پیوست، به مسیح نمی‌پیوستیم.

اگر مسیح انسان نمی‌شد، ما به مسیح نمی‌پیوستیم. ما به مسیح نمی‌پیوستیم مگر اینکه به تصویر او آفریده می‌شدیم، و اگر خدا پیش از اعصار ابدی در مسیح عیسی به ما فیض عطا می‌کرد، تا جایی که می‌توانستیم به مسیح نمی‌پیوستیم، دوم تیموتائوس ۱:۹. در نهایت، اتحاد و خلقت جدید نه تنها شامل تجدید حیات کنونی بر اساس مسیح قیام کرده و روح القدس است که زندگی او را می‌سازد و زندگی او را در اتحاد و تجدید حیات برای ما به کار می‌گیرد، بلکه تجلی نهایی اتحاد با مسیح، خلقت جدیدی از کیهان، آسمان‌ها و زمین است، و همچنین قوم خدا در رستاخیز و دگرگونی، کلمه کلیدی است که از بدن‌ها و افرادی که برای زندگی در این عصر مناسب هستند به بدن‌ها و افرادی که برای زندگی در عصر آینده مناسب هستند، تبدیل می‌شود. در سخنرانی بعدی خود، دقیقاً این طرح کلی اتحاد با مسیح و داستان کتاب مقدس را دنبال خواهیم کرد.

این دکتر رابرت پترسون و آموزه‌های او در مورد روح القدس و اتحاد با مسیح است. این جلسه ۱۸ است اتحاد با مسیح در نوشته‌های پولس، تصویر و مضامین، ازدواج، لباس جدید، پر شدن و سکونت.